
Indonéština znovu na scéně aneb proč si zvolit právě indonesistiku?

Indonéština znovu na scéně aneb proč si zvolit právě indonesistiku?

V akademickém roce 2016/2017 se bude na Filozofické fakultě UK po pěti letech opět otevírat [obor indonesistika](#), a to v tříletém jednooborovém prezenčním bakalářském studiu. Přihlášky na tento obor je možné podávat do 8. dubna.

Proč studovat právě indonesistiku? Kupříkladu proto, že indonéština je devátým nejpoužívanějším jazykem světa, nebo proto, že Indonésie je na vzestupu jakožto nová střední mocnost a zajímavý trh. Studium přímo v Indonésii pak umožňují i roční stipendia indonéské vlády. Podrobnosti o průběhu studia a jeho perspektivách nám sdělil indonesista PhDr. Tomáš Petrů, Ph.D., z [Ústavu jižní a centrální Asie FF UK](#) a Orientálního ústavu AV ČR.

Mohl byste uchazečům představit studijní obor indonesistika?

Nově otevíraná indonesistika je interdisciplinární, teritoriálně pojatý obor. Tradičně silná jazyková stránka zůstává, ale je obohacena o etnologii, dějiny, politiku i mezinárodní vztahy Indonésie a malajského světa. Základem studia je intenzivní tříletá výuka jazyka, probíhající až třikrát týdně, a vedle zmíněných kulturně-historických a dalších reálií se budeme také

věnovat např. dramatickým formám a otázkám náboženství. Obyvatelé jihovýchodní Asie jsou totiž silně religiozní, a dokonce i indonéská státní ideologie (*Pancasila*) zdůrazňuje na prvním místě víru v jednoho Boha, přičemž uznává šest různých náboženství.

Co všechno musí uchazeč umět, když se chce na tento obor hlásit?

Uchazeč musí mít samozřejmě vzdělání ukončené maturitou, ideálně humanitního směru. Měl by mít základní znalosti o indonéských reáliích a umět dva světové jazyky. Důležitá je především angličtina, neboť literatury v češtině moc není a obecně pro asijská studia je dnes angličtina stěžejní. Student by měl mít základní etnologické znalosti i přehled o geografii jihovýchodní Asie. Dobré by bylo mít i ponětí o koloniální historii a velkých asijských náboženstvích. Indonéštinu ovládat nemusí, té ho naučíme.

Kolik uchazečů můžete přijmout?

Plánujeme přijmout mezi patnácti a dvaceti uchazeči. Před pěti lety, v roce 2011, když se obor po dlouhé pauze otevíral, bylo přijato 11 studentů a studia dokončilo osm z nich. Během studia jde hlavně o osobní motivaci, nicméně příprava z týdne na týden, zvláště v indonéštině, je nutná.

Plánují se výjezdy do Indonésie? Mohou studenti využít indonéské vládní pobídky?

Stipendii indonéské vlády na roční pobyt v Indonésii je každoročně v průměru 14, jsou vypsány pro různé obory, např. tanečníky a jiné umělce, ale studenti indonesistiky mají přednost. Roční pobyt v Indonésii je vynikající zkušenost, sám jsem jej absolvoval a mohu jej jen doporučit; pouze díky tomuto roku praxe jsem mohl začít tlumočit. Student sice musí dohnat přednášky, udělá však velký pokrok v jazyce a pronikne do indonéských reálií, mentality. Ideální pro vycestování je třetí ročník a je to opravdu veliké plus. Stipendium hradí roční pobyt na místě, ubytování a stravování, nehradí však náklady na cestu.

Jaké mají absolventi indonéských studií uplatnění?

Absolventi mají široké pole možností. Mohou pracovat v mezinárodním obchodě jako tlumočníci (já sám jsem absolvoval čtyři výjezdy s obchodní firmou a několikrát tlumočil pro parlament a další státní instituce, pravidelně překládám s ověřením osobní dokumenty apod.), pracovat v diplomacii, někteří z absolventů indonesistiky se v minulosti stali dokonce ambasadory. Jedna z kolegyní se stala ředitelkou Náprstkova muzea, nyní vyučuje mezikulturní komunikaci. Uplatnění je možné kdekoli v oboru humanitních oborů nebo etnologie, všude tam, kde to voní dálkou a Orientem. Je možné učit na střední, vysoké nebo v jazykové škole, pracovat v neziskovce. Musíme zmínit i uplatnění absolventů v médiích, v zahraničních redakcích a zeměpisných časopisech či nakladatelstvích. Já jsem rok působil v Lidových novinách jako redaktor zahraniční rubriky, téměř rok jsem pracoval v geografickém magazínu GEO. Spousta absolventů našla práci v cestovním ruchu jako průvodci nebo manažeři v cestovním ruchu. Rozvíjí se také destinační management.

Pozice Indonésie ve světové politice a ekonomice se v současné době mění.

Indonésie bude hodně promlouvat do světového dění. Je to největší muslimská demokracie, v podstatě jedna z mála muslimských demokracií, největší země mezi Indii, Čínou a Amerikou. Pod kontrolou má ty nejdůležitější dopravní tepny mezi Indickým a Tichým oceánem. Sílíci Indonésie a potažmo celá jihovýchodní Asie poněkud vyvažuje velkou Čínu, k Indonésii se nyní obrací západní mocnosti. Současná indonéská vláda pak sama pracuje na realizaci vize Indonésie jakožto námořní osy Asie a Pacifiku.

Indonésie je bezpečná a prosperující země, velký trh. Má velký ekonomický potenciál, po asijských tygrech a vedle velké Číny a silného Japonska teď nastupuje vlna asijských draků jako Vietnam, Thajsko, Indonésie a Filipíny, země, které se rychle modernizují a industrializují.

Můžete uvést některé zajímavé absolventy?

V diplomacii se uplatnili pánové Hubinger a Olša. Zdeněk Zbořil, který je indonesistou, ale především uznávaným politologem. Blanka Remešová, bývalá ředitelka Náprstkova muzea. Bývalá spolužačka Michaela Kupková pracuje pro nadaci Člověk v tísni v Barmě a Kambodži. Hodně indonesistů působí v soukromé sféře, někteří pracují jako soudní tlumočníci, další vozí turisty po jihovýchodní Asii.

Je indonéština těžký jazyk? Kde všude se dnes učí?

Gramaticky a foneticky je indonéština poměrně snadná, není tonální a navíc je psána latinkou. Foneticky je blízka češtině, ale je to austronéský jazyk, a tak slova mají jinou, pro nás hůře zapamatovatelnou strukturu, jistě úsilí tedy studium vyžaduje. Na každý pád je to poslechem příjemný, melodický jazyk. Momentálně jsme jediná česká fakulta, kde se indonéština učí.

Máte vy sám nějaké zajímavé zážitky spojené s indonéštinou a Indonésií?

Chtěl bych podotknout, že náš obor není zrovna pro lidi, kteří si jasně naplánují, jak se bude jejich kariéra odvíjet. Osud může absolventy zavát na neobvyklá místa, mohou zažít nečekané věci nebo získat zajímavé uplatnění. Na Východním Timoru jsem se setkal s prezidentem, nositelem Nobelovy ceny Josémem Ramosem-Hortou. Tlumočil jsem pro prezidentku Megawati Sukarnoputri, když u nás byla na státním setkání s prezidentem Havlem. Takže kromě toho, že učím na vysoké škole a v Orientálním ústavu se věnuji psaní odborných publikací, zažívám i věci, které bych v běžném kancelářském zaměstnání nezažil.

Vzpomínám si, že když se mně ve 2. ročníku studia kamarádi z VŠE s pochybami ptali, co budu po dokončení studií dělat, říkal jsem jim: „*Já nevím, ale věřím, že se něco zajímavého najde!*“ A vyšlo to. Důležité je mít lásku k oboru, věřit si a pořád hledat cesty.

Na čem v tuto chvíli pracujete?

V Orientálním ústavu pracujeme na několika vědeckých projektech, jedním z nich je pojetí moci v asijských kulturních areálech. S bývalým velvyslancem na Filipínách, panem Slavickým, připravujeme knihu Dějiny Filipín pro Nakladatelství Lidové noviny. Dlouhodobě pak studuji politický islám v Indonésii a Malajsii.

PhDr. Tomáš Petru, Ph.D., působí jako odborný asistent v Ústavu jižní a centrální Asie FF UK (od r. 2013) a vědecký pracovník Orientálního ústavu AV ČR (od března 2014). V letech 2008–2014 pracoval na Metropolitní univerzitě Praha, kde založil a téměř pět let vedl katedru asijských studií. Ve svém výzkumu se dlouhodobě věnuje moderním a soudobým dějinám Indonésie, přičemž se specializuje na otázku politického islámu a islámského radikalismu v Indonésii. Dále se zabývá tématem etnicity, identity a akulturace v Indonésii a malajském světě. Je editorem kolektivní monografie *Graffiti, Converts and Vigilantes: Islam Outside the Mainstream in Maritime Southeast Asia*, která vyšla v srpnu 2015 u vídeňského nakladatelství Caesarpress.